

dosarul nr. 2ra-2068/2018

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani: C. Guzun
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău: M. Guzun, L. Pruteanu, V. Buhnaci

Î N C H E I E R E

31 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Frunze Ion, reprezentat de avocatul Smochina Alexei,

în cauza civilă la cererea depusă de Frunze Ion, cu participarea persoanelor interesate Societatea cu Răspundere Limitată „Geotir-Info”, Anufrii Ivan și Prepodobnîi Alexei cu privire la constatarea faptelor cu valoare juridică,

împotriva deciziei din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de apel declarată de Frunze Ion și s-a menținut hotărârea din 23 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La data de 15 iunie 2016, petiționarul Frunze Ion, reprezentat de avocatul Smochina Alexei, a depus în Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău o cerere de constatare a faptelor cu valoare juridică, cu participarea persoanelor interesate Societatea cu Răspundere Limitată „Geotir-Info”, Anufrii Ivan și Prepodobnîi Alexei privind constatarea faptului că Prepodobnîi Alexei nu activează în calitate de administrator al SRL „Geotir-Info” și cu excluderea lui Frunze Ion din informația privind organul executiv din Registrul de stat al persoanelor juridice.

În motivarea acțiunii depuse a menționat, că conform contractului de vânzare-cumpărare nr. 18577 din 09 noiembrie 2010, petiționarul Frunze Ion i-a înstrăinat lui Anufrii Ivan și Prepodobnîi Alexei câte 50% cotă-parte din capitalul social al SRL „Geotir-Info”, în total 100%.

A indicat că, prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 14 noiembrie 2012 s-a dispus înregistrarea la Camera Înregistrării de Stat a Republicii Moldova a contractului de vânzare-cumpărare menționat, acesta fiind înregistrat în Registrul de Stat al persoanelor juridice la data de 21 ianuarie 2013. Prin Decizia privind înregistrarea modificărilor din 21 ianuarie 2013 au fost introduse modificări despre

lista asociațiilor, fără a fi exclusă informația despre faptul că Frunze Ion ar fi administrator al întreprinderii date.

În acest context a menționat reclamantul că, din momentul înstrăinării a 100% din partea socială a întreprinderii Frunze Ion nu mai activează în calitate de administrator al SRL „Geotir-Info”. Astfel, în situația în care persoana, deși ar figura pe acte, dar nu exercită de fapt o anumită funcție (fiind antrenată în altă activitate), este evident că nici nu are careva drepturi de a exercita atribuțiile funcției date (oricare act fiind pasibil de a fi lovit de nulitate).

Totodată a comunicat faptul că, scrisorile către fondatorii întreprinderii Anufrii Ivan și Prepodobnîi Alexei prin care petiționarul Frunze Ion a solicitat eliberarea sa din funcția menționată, au rămas fără nici o examinare din partea asociațiilor.

A mai susținut în acest sens că, în partea motivată a Deciziei Curții Supreme de Justiție din 14 noiembrie 2012, s-a constatat că Anufrii Ivan și Prepodobnîi Alexei se eschivează de la efectuarea cărorva modificări în Registrul de stat al persoanelor juridice.

Astfel, ținând cont că în Registrul de Stat al persoanelor juridice figurează numele petiționarului în calitate de administrator al SRL „Geotir-Info” (deși de facto din anul 2010 nu mai exercită funcția respectivă) îi sunt încălcate un șir de drepturi în domeniul muncii, unul dintre care fiind principiul neîngrădirii dreptului la muncă și libertatea muncii, consfințit de către art. 43 al Constituției (fiindu-i create impedimente de a activa într-un șir de profesii, incompatibile cu funcția de administrator al firmei – notar, avocat, funcționar public, etc.) și art. 7 din Codul Muncii.

A solicitat constatarea faptului că Frunze Ion nu activează în calitate de administrator al întreprinderii SRL „Geotir-Info”, cu excluderea lui Frunze Ion din informația privind organul executiv din Registrul de Stat al persoanelor juridice.

Prin hotărârea din 23 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani cererea depusă de petiționarul Frunze Ion, reprezentat de avocatul Smochina Alexei, persoane interesate SRL „Geotir-Info”, Anufrii Ivan și Prepodobnîi Alexei privind constatarea faptului că Prepodobnîi Alexei nu activează în calitate de administrator al SRL „Geotir-Info” și cu excluderea lui Frunze Ion din informația privind organul executiv din Registrul de stat al persoanelor juridice, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel declarată de Frunze Ion și s-a menținut hotărârea din 23 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

La data de 14 august 2018, Frunze Ion, reprezentat de avocatul Smochina Alexei, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

La 24 mai 2018, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei din 27 martie 2018 (f.d. 108).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat

de către Frunze Ion, reprezentat de avocatul Smochina Alexei, la 14 august 2018 împotriva deciziei instanței de apel din 27 martie 2018, este depus în termen, în situația în care la materialele dosarului date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent lipsesc.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care urma să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Ilegalitatea actelor instanței ierarhic inferioare se impune, deoarece concluziile instanței de apel expuse în actul contestat sunt ilegale și contradictorii cu circumstanțele de fapt ale cauzei, iar la adoptarea lor instanța a încălcat și aplicat eronat normele de drept procedural și material.

Recurentul a menționat că instanța de apel nu a ținut cont că în situația în care deși ar figura în acte, dar nu exercită de fapt o anumită funcție (fiind antrenat într-o altă activitate), este evident că nici nu are careva drepturi de a exercita atribuțiile funcției respective.

Concomitent recurentul a menționat că prin decizia instanței de apel, i se încalcă dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale care prezumă respectarea principiului securității raportului juridic și dreptul la o hotărâre și decizie motivată.

Deci, instanța de apel nu a aplicat legea care urma să fie aplicată și nu a dat un răspuns clar și explicit referitor la argumentele esențiale invocate.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, menționează că, Frunze Ion, reprezentat de avocatul Smochina Alexei, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare a recursului prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea cauzei în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Frunze Ion, reprezentat de avocatul Smochina Alexei, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Frunze Ion, reprezentat de avocatul Smochina Alexei, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Galina Stratulat